

Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΩΜΟΠΟΛΙΝ ΤΟΥΡΑΝ

Πολύ πλησίον τῆς Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, δυτικῶς τῆς πόλεως καί τῆς λίμνης τῆς Τιβεριάδος εὐρίσκεται ἡ κωμόπολις Τουράν μέ 10.000 χιλιάδες περίπου κατοίκων, Χριστιανῶν καί Μουσουλμάνων. Ἐκ τῶν χριστιανῶν κατοίκων περί τούς 400 εἶναι Ἑλληνορθόδοξοι.

Χάριν τούτων ἐξεκίνησεν ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ὁ Γ΄ τήν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ, 26^η Ἀπριλίου/ 9^η Μαΐου 2010, ἐκ τῆς πόλεως τῆς Τιβεριάδος. Εἰς τήν Τιβεριάδα εἶχε διανυκτερεύσει ὁ Μακαριώτατος μετά τήν ἐπιστροφήν Αὐτοῦ ἐκ τῆς πόλεως τῆς Ἀκκρης, εἰς τήν ὁποίαν τήν προηγουμένην ἡμέραν, εἶχε προεξάρξει τῆς ἐορτῆς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Εἴθισται κατὰ τήν Κυριακὴν αὐτὴν ἡ Κοινότης τοῦ Τουράν νά ἐορτάζῃ τόν πολιοῦχον ἅγιον αὐτῆς, Μεγαλομάρτυρα Γεώργιον.

Φθάσας εἰς τήν πόλιν ὁ Μακαριώτατος, ἐγένετο δεκτός ὑπὸ τοῦ ἡγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Τιβεριάδος, Πανοσιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου π. Τιμοθέου, ἐκτελοῦντος χρέη Προϊσταμένου τῆς ἐν λόγῳ Κοινότητος κατὰ ρύθμισιν τοῦ Πατριαρχείου, ὑπὸ ἱερέων ὁμόρων ἐνοριῶν καί τοῦ Σώματος τῶν Προσκόπων.

Ὁ Μακαριώτατος προεξῆρξε τῆς θείας Λειτουργίας, συλλειτουργοῦντων Αὐτῷ τοῦ Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, τῶν Ἀρχιεπισκόπων Θαβωρίου κ. Μεθοδίου καί Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου, τῶν ἱερέων καί τῶν ἐν κατανύξει συμμετεχόντων Ὁρθοδόξων πιστῶν, πρὸς οὓς καί ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον, ἔχοντα ὡς ἔπεται:

«Καί παράγων (ὁ Ἰησοῦς) εἶδεν ἄνθρωπον τυφλόν ἐκ γενετῆς. Καί ἠρώτησαν αὐτόν οἱ μαθηταί αὐτοῦ λέγοντες· Ραββί, τίς ἡμαρτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῇ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· οὔτε οὗτος ἡμαρτεν οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ ἐν αὐτῷ», (Ἰωαν. 9, 1-3).

Ἀγαπητοί μου ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Σήμερον, Κυριακὴ ἔκτη ἀπὸ τοῦ Πάσχα, ἐορτάζομεν τό θαῦμα τῆς θεραπείας τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ ὑπὸ τοῦ Κυρίου καί θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τό θαῦμα δέ τοῦτο ἐνέχει ἰδιαιτέραν σημασίαν, διότι ἀφορᾷ εἰς τό ἐρώτημα τῆς ἁμαρτίας καί τὰς συνεπείας αὐτῆς.

Ἐξ ἄλλου, ὁ σκοπὸς τῆς Ἐκκλησίας ὡς τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ δέν εἶναι ἄλλος ἀπὸ τήν ἀπαλλαγὴν ἡμῶν ἐκ τῶν δεσμῶν καί τοῦ σκοτοῦς τῆς ἁμαρτίας: «συμφέρει ὑμῖν, λέγει ὁ Χριστός εἰς τούς μαθητάς αὐτοῦ, ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω. Ἐάν γάρ μή ἀπέλθω, ὁ Παράκλητος (τό Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, δηλονότι τό Ἅγιον Πνεῦμα) οὐ μὴ ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς... καί ἐλθὼν ἐκεῖνος ἐλέγξει τόν κόσμον περὶ ἁμαρτίας καί περὶ δικαιοσύνης καί περὶ κρίσεως· περὶ ἁμαρτίας μέν, ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ· περὶ δικαιοσύνης δέ, ὅτι πρὸς τόν Πατέρα ὑπάγω καί οὐκέτι θεωρεῖτε με· περὶ δέ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου κέκριται», (Ἰωάν. 16, 7-11).

Ἡ ὑπό τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ θεραπεία τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ, ἀγαπητοί μου, προκαλεῖ ὄχι μόνον τήν ἄπειρον εὐγνωμοσύνην τοῦ ἀναβλέψαντος τυφλοῦ ὡς καί τόν θαυμασμόν τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, ἀλλά καί τήν ἀπορίαν αὐτῶν. Βεβαίως δέ προκαλεῖ καί τόν φθόνον τῶν Γραμματέων καί Φαρισαίων. Καί ὡς πρός τήν ἀπορίαν τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ: «τίς ἤμαρτεν οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλός γεννηθῇ;» (Ἰωάν. 9,2), ὁ Ἰησοῦς ἀπαντᾷ λέγων: «Οὔτε οὗτος ἤμαρτεν οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τά ἔργα τοῦ θεοῦ ἐν αὐτῷ», (Ἰω. 9,3), δηλαδή τῷ τυφλῷ ἀνθρώπῳ.

Μέ ἄλλα λόγια, ἐδῶ ὁ Χριστός δέν κατακρίνει τόν τυφλόν ἢ τούς γονεῖς αὐτοῦ, ἀλλά τήν ἁμαρτίαν, ἡ ὁποία ἀντιστρατεύεται τήν ἀλήθειαν, τήν δικαιοσύνην ἀλλά καί τήν θείαν κρίσιν. «Ἐγώ εἰς τοῦτο γεγέννημαι καί εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τόν κόσμον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ. Πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας ἀκούει μου τῆς φωνῆς», (Ἰωάν. 18,37).

Τῆς φωνῆς αὐτῆς τοῦ Χριστοῦ, τῆς μαρτυρούσης τήν ἀλήθειαν, ἐγένοντο κοινωνοί διά τῆς πίστεως αὐτῶν πάντες, ὅσοι ἀποτελοῦν, κατά τόν μέγαν Παῦλον, τήν ἐκκλησίαν τῶν πρωτοτόκων, δηλονότι τῶν ἀγίων, τῶν ἀπογεγραμμένων ἐν οὐρανοῖς, (Ἑβρ. 12,23).

Τῆς φωνῆς τῆς μαρτυρούσης τήν τοῦ Χριστοῦ ἀλήθειαν κοινωνός καί συμάρτυς ἐγένετο καί ὁ σήμερον τιμώμενος ἐν τῷ ἐπωνύμῳ αὐτοῦ ναῶ ἐν τῇ κώμῃ τῆς μικρᾶς τοῦ Χριστοῦ ποιμνης τοῦ Τουράν, Ἅγιος Γεώργιος ὁ μεγαλομάρτυς. Καί ὁ μέν ἐκ γενετῆς τυφλός τοῦ Εὐαγγελίου ἀπέλαβε τούς αἰσθητοὺς ὀφθαλμούς διά τῆς μετανοίας καί τῆς πίστεως, ὁ δέ Γεώργιος ἀπέλαβε τούς ὀφθαλμούς τῆς ψυχῆς διά τῆς δι' αἵματος ὑπέρ τῆς ἀληθείας τοῦ Χριστοῦ ὁμολογίας αὐτοῦ. Καί εἰς μέν τήν περίπτωσιν τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ ἐφανερώθησαν τά ἔργα τοῦ θεοῦ, εἰς δέ τήν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐφανερώθη ἡ δόξα καί ἡ ἀλήθεια τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Ἐφανερώθη μέ ἄλλα λόγια ἡ δικαιοσύνη καί ἡ κρίσις ἐπὶ τῆς ἁμαρτίας. Καί τοῦτο διότι ὁ Ἅγιος Γεώργιος ἀνεδείχθη μιμητής τοῦ σταυρικοῦ μαρτυρίου, δηλαδή τοῦ ἀπαθοῦς πάθους τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ καί βεβαίως τῆς συναναστάσεως Αὐτοῦ.

Καί λέγομεν τοῦτο, διότι ὁσάκις τελοῦμεν τήν ἐορτήν τῆς μνήμης τῶν μαρτύρων τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, ἐορτάζομεν καί πανηγυρίζομεν τό Πάσχα, τό λύτρον τῆς λύπης, δηλαδή τό λύτρον τῆς ἁμαρτίας, τό λύτρον τοῦ θανάτου τῆς ἁμαρτίας. «Πάσχα ἱερόν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται. Πάσχα καινόν, Ἅγιον. Πάσχα μυστικόν. Πάσχα πανσεβάσμιον. Πάσχα, Χριστός ὁ Λυτρωτής. Πάσχα ἄμωμον. Πάσχα μέγα. Πάσχα τῶν πιστῶν. Πάσχα τό πύλας ἡμῖν τοῦ παραδείσου ἀνοίξαν. Πάσχα πάντας ἀγιάζον πιστούς», ἀναφωνεῖ μετ' εὐφροσύνης καί ἀγαλλιάσεως ὁ ὑμνωδός τῆς Ἐκκλησίας μας.

Τῆς ἀπείρου τοῦ Υἱοῦ τοῦ θεοῦ καί Πατρός, Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, εὐσπλαχνίας καί φιλανθρωπίας ἀψευδεῖς μάρτυρες καί διδάσκαλοι προβάλλουν σήμερον τόσον ὁ ἐκ γενετῆς τυφλός τοῦ Εὐαγγελίου, ὅσον καί ὁ ἐν Ἁγίοις ἔνδοξος Γεώργιος ὁ τροπαιοφόρος. Τούτων ταῖς μεσιτεῖαις καί πρεσβείαις τῆς ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας, εἴπωμεν μετὰ τοῦ ὑμνωδοῦ τῆς Ἐκκλησίας: «Δικαιοσύνης ἤλιε νοητέ, Χριστέ ὁ θεός, ὁ τοῦ ἐκ μητρός τοῦ φωτός ἐστερημένου διά τῆς σῆς ἀχράντου προσπαύσεως, φωτίσας κατ' ἅμφω, καί ἡμῶν τά ὅμματα, τῶν ψυχῶν αὐγάσας, υἱούς ἡμέρας δεῖξον, ἵνα πίστει βοῶμέν σοι: πολλή Σου καί ἄφατος, ἡ εἰς ἡμᾶς εὐσπλαχνία, φιλάνθρωπε, δόξα Σοι»...**Χριστός Ἀνέστη**».

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Μακαριώτατος διένειμεν εἰς τό ἐκκλησίασμα τό ἐκδιδόμενον ὑπό τοῦ Πατριαρχείου φυλλάδιον «Νοῦρ-Ἴλ-Μασσίχ», «Φῶς Χριστοῦ» καί τήν ἐκκλησιαστικήν ἐφημερίδα, ἀναλυτικῶς διδάσκοντα τά τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν παραδόσεως.

Μετά τήν φιλόφρονα δεξίωσιν εἰς τήν αἵθουσαν τῆς Ἐκκλησίας, ἡ Κοινότης ἀνταποδίδουσα τήν προσγενομένην εἰς αὐτήν τιμήν ὑπό τῆς ποιμαντικῆς ἐπισκέψεως τοῦ Μακαριωτάτου, παρέθεσεν Αὐτῷ καί τῇ συνοδείᾳ Αὐτοῦ γεῦμα.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ngg_shortcode_0_placeholder